

било наречено въ историята по старото име на столицата му (Византия), Византийско царство, а жителитѣ му—византийци или гърци.]

Балканскитѣ славянски племена.—Заселенитѣ въ Балканския полуостровъ славяни били раздѣлени на отдѣлни племена, които се намирали подъ управление то на отдѣлни жупани и князе и се стюзували помежду си само тогава, когато искали да нападатъ на Византия или пъкъ когато сами бивали нападвани отъ нея. По-извѣстни отъ тия племена били слѣднитѣ:

Сѣверяни или Сѣверци, които живѣли въ източна България.

На западъ отъ сѣверцитѣ, въ днешна сѣверна България, живѣли 7 племена, на които имената не сж извѣстни.

Тимочани, — по рѣката Тимокъ.

Моравяни, — по Морава.

Сърби, — на западъ отъ моравянитѣ, между Морава и Дрина.

Бошняци, — въ Босна.

Захлумяне, — на югозападъ отъ бошняцитѣ.

Травуняне, — на югъ отъ захлумянитѣ.

Дукляне, — въ днешна Черна гора.

Хървати, — въ Далмация.

Смоляни, — въ Родопитѣ, по срѣдното течение на Мѣста.

Струмяни, — по срѣдното течение на Струма.

Ринхини, — на югъ отъ струмянитѣ, край орфанския заливъ.

Берзити, — въ горня Македония, дѣто часть отъ жителитѣ се наричатъ и до сега бързаци.

Сагудати, — по лѣвия брѣгъ на долния Вардаръ.

Драговичи, — по дѣсния брѣгъ на долния Вардаръ.—

Друго славянско племе драговичи имало въ сѣверозападния жгълъ на горня Тракия.

Ваюнити, — въ Епиръ.

Велегезити, — въ Тесалия.

Милинги и езерци, — въ Пелопонезъ.

Сърбитѣ, хърватитѣ и родственитѣ имъ бошняци, травуняне, захлумяне и дукляне образували сърбохърватската езикова група, когато всички останали сла-